

завдань для розвитку інноваційної безпеки, а також визначення загроз, які перешкоджатимуть даному розвитку, удосконалення системи показників науково-технічної безпеки тощо [3].

Таким чином, можна сказати, що науково-технічна безпека є важливою складовою в загальній системі економічних показників. Для розвитку науково-технічної безпеки необхідний комплексний підхід заходів, які були зазначені. Потрібно детально дослідити та усунути загрози які перешкоджають стабільному інноваційному розвитку.

Список використаних джерел:

1. Варшавский А. Е. Обеспечение научно-технологической безопасности в условиях глобализации экономики – важнейшая задача инновационного менеджмента / А. Е. Варшавский // Инновационный менеджмент в России (проблемы стратегического управления и научно-технологической безопасности) / руководители автор. колл. Макаров В. Л., Варшавский А. Е. // [Электронный ресурс]. – Режим доступу: semi-data.socionet.ru/files/mak2004_4-var.pdf
2. Сухоруков А.І. Науково-технологічний потенціал та інноваційна безпека України [Електронний ресурс] / А.І. Сухоруков, О.О. Олейніков. – Режим доступу: <http://www.inventure.com.ua/main/analytics/security/govsecurity/naukovo-tehnolog456chnii-potenc456al-ta-456nnovac456ina-bezpeka-ukrani>
3. Гордуновський О. М. Сучасний стан та напрями посилення інноваційної безпеки України / О. М. Гордуновський // FINANCIALSPACE–2014. – №2(14). – С.23–29.
4. Коренюк П. І. Стан науково-технологічної безпеки реального сектора економіки України / П. І. Коренюк, В. П. Волков, Л. А. Горошков // Сталий розвиток економіки. – 2012. – № 2. – С. 22–25.
5. Ярова Ю. О. Структура економічної безпеки підприємства в умовах кризи / Ю. О. Ярова, Л. П. Артеменко // Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». – 2016. – № 13. – С. 257–263.

Грама Т. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОПТИМІЗАЦІЯ ПОДАТКОВИХ ПЛАТЕЖІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ
ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ’ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ**

Економічна безпека організації припускає досягнення стану захищеності життєво важливих інтересів суб’єктів господарювання від несумлінної конкуренції, здатності протистояти зовнішнім і внутрішнім загрозам, стабільності

функціонування й розвитку, що дозволяє забезпечити позитивний фінансово-економічний результат діяльності, а також досягти прогресивного науково-технічного і соціального розвитку.

Сучасна ринкова економіка являє собою складний механізм взаємодії різних суб'єктів на різних рівнях і питання оцінки економічної безпеки цих суб'єктів вимагають побудови відповідних моделей, що дозволяли б охарактеризувати взаємовплив і взаємозв'язки між ними.

Якщо на перших етапах розвитку теорії економічної безпеки її зміст зводився до забезпечення умов збереження комерційної таємниці й інших секретів організації, то надалі – до досягнення поточного стійкого соціально-економічного стану й розробки стратегії дій у даному напрямку, що в подальшому трансформувалось у визначені економічної безпеки як системи надійного захисту інтересів суб'єкта та досягнення прогнозних характеристик майбутнього руху чистого грошового потоку; прибутку від інвестування основного, інвестиційного та фінансового капіталу тощо [1].

Національна економічна безпека охоплює сукупність умов і факторів, що забезпечують незалежність економіки, її стабільність і стійкість, здатність до постійного відновлення й самовдосконалення. Таким чином, вона являє собою сукупність умов, що забезпечують економічну незалежність, стабільний і стабільний розвиток, прогрес, захищеність від внутрішніх і зовнішніх загроз та впливу непередбачених і важкопрогнозованих факторів.

Методичний підхід до комплексної оцінки економічної безпеки базується на аналізі статистичних даних, що характеризують основні напрямки соціально-економічної діяльності суб'єктів з метою визначення можливого її стану на планований період, складання бюджету програм її забезпечення й визначення стратегічного напрямку розвитку [2].

Побудова прогнозних значень сукупності критеріїв і комплексної оцінки стану економічної безпеки в майбутньому можливо шляхом поширення тенденцій за низку років і побудови тренду методами традиційного статистичного

аналізу. У випадку якщо прогноз виявляється несприятливим, його результати необхідно врахувати при плануванні бюджету організації й розробити відповідний комплекс заходів щодо запобігання або її виходу із кризового стану.

Окремо слід зазначити, що безліч компаній через високий рівень оподаткування переводять свою діяльність у «тіньовий» сектор або приховують свої справжні доходи, зменшуючи надходження до державного та місцевих бюджетів. На нашу думку, слід розрізняти поняття «оптимізація» і «мінімізація» податків. Мінімізація податків визначає коло можливих способів зменшення податкових платежів, від законної діяльності шляхом оптимізації до ухилення від сплати податків (на підставі [3]). У свою чергу, до оптимізації відносять механізми, в основі яких лежать або прогалини в законодавстві, або використання різних систем оподаткування, що застосовуються в національному законодавстві, з різним фіiscalним навантаженням. Податкова оптимізація, як законна діяльність, відрізняється пошуком оптимального варіанту ведення діяльності, за якого враховують не тільки факт мінімізації податків, але й аналізують наслідки податкового менеджменту, в тому числі негативного характеру. У свою чергу, до другого типу відносять схеми мінімізації податкових зобов'язань, пов'язані із прямим порушенням законодавства – ухилення від оподаткування за рахунок фальсифікації документів, необґрунтованого заниження податкових зобов'язань, використання фіктивних контрагентів тощо.

Оптимізація податків є системою організаційних заходів платника податків, спрямованих на збільшення грошових потоків суб'єкта господарювання, підвищення фінансових результатів за умов економії податкових витрат, що припускає мінімізацію податкових виплат не лише в короткостроковому, але й у довгостроковому періоді; недопущення штрафних санкцій або збільшення питомої ваги податкових платежів у порівнянні зі змінами виручки від реалізації.

На нашу думку, ціль податкової оптимізації – не лише зменшення розмірів окремого податку, а й збільшення в цілому наявних фінансових ресурсів у суб'єкта господарювання. Податкове планування здійснюється, починаючи

з моменту створення окремого суб'єкта господарювання, протягом усього періоду його функціонування.

Проведення дослідження елементів оптимізації податкового навантаження як складової частини економічної безпеки організацій вимагає точної ідентифікації загрозливих факторів і правильного вибору вимірників ступеню їх прояву, а дослідження безпеки в напрямку використання ресурсного потенціалу, втрати або набуття фінансової незалежності ринкової позиції, розвитку соціальної діяльності дозволить провести комплексну оцінку факторів та загроз безпеці окремого сектору економіки.

Список використаних джерел:

1. Васильців Т. Г. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення: моногр. / за ред. Т. Г. Васильціва. – Львів: Ліга-Прес, 2016. – 388 с.
2. Ортинський В. Л. Економічна безпека підприємств, організацій та установ: навч. посіб. / В. Л. Ортинський, І. С. Керницький, З. Б. Живко та ін. – К. : Правова єдність, 2014. – 544 с.
3. Щодо схем мінімізації сплати податків очима МФУ: Лист Міністерства фінансів України від 25.04.2008 р. № 31-20010-3-8/3337 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/ru/v3337201-08>.

Д. е. н. Гринько Т. В., Кузьменко О. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

За сучасних умов зростає роль соціальної сфери у розвитку суспільства, при цьому охорона здоров'я та освіта є найбільш важливими галузями, які приймають участь в забезпеченні формування трудового потенціалу держави. Відсутність единого підходу до тлумачення сутності поняття «соціальна відповідальність» відносно до закладів охорони здоров'я та її складових є сучасною проблемою, яка перешкоджає ефективному втіленню принципів соціальної відповідальності у практику функціонування закладів охорони здоров'я та перешкоджає розвитку всієї галузі в цілому.